

РЕШЕНИЕ

№ 2179

гр. София, 31.03.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 39 състав,
в публично заседание на 09.03.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6587** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 ал.1 от ДОПК.

Образувано е по жалба вх.№ 1594-09-182#14/17.06.2015г на И. С. С. от [населено място] против Акт за установяване на задължение по декларация № 14003764/12.02.15г на орган по приходите при ТД на НАП-С., офис „М.“, потвърден с Решение № АУ-2/18.05.15г на Директора на ТД на НАП-С..

В уточняващата жалбата се сочи, че АУЗД е незаконосъобразен, постановен при допуснати процесуални нарушения- в несъответствие с фактите и при неспазване начина на връчване на съобщения до лицето в хода на производството по издаване на АУЗД.Твърди се още, че при официално запитване по мейл до НАП, служителката е изпратила на жалбоподателката инструкции, които тя стриктно е изпълнила при внасяне на здравните си осигуровки.Моли се за отмяна на АУЗД и решението на решаващия орган, както и Съда да задължи органа да върне внесената от жалбоподателката сума, ведно с лихвите.В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично, като твърди, че не дължи доплащане на сумата от 403 лв. за здравни осигуровки, тъй като е налице противоречие между ЗДДФД и ЗЗО. Ответникът третира здравните осигуровки като социални осигуровки, което противоречи на ЗЗО. При наличие на подадена от лицето Декларация обр. 7 за безработен, не се дължи изравняване, а жалбоподателката е била внесла дължимите здравни вноски в размер на 2010лв. Жалбоподателката е внесла и сумата от 403 лв. по АУЗД, като твърди, че не дължи изравняване на внесените здравни вноски, сметнати върху доходите ѝ от наем.Не оспорва, че ако се дължи изравняване на здравните осигуровки върху тези

доходи обаче, то сумата за изравняване е именно 403лв. Не оспорва и размера на установените приходи от наем. Твърди се, че адресът, на който НАП е уведомявал жалбоподателката, не съвпадал с адреса, посочен от нея като адрес за кореспонденция с НАП в декларацията ѝ по чл. 50 от ЗДДФЛ. Моли се и за обявяване на АУЗД за нищожен като издаден при съществени процесуални нарушения.

Ответникът Директор на ТД на НАП-С. се представлява в съдебно заседание от ю.к. Р. и ю.к. А., като оспорват жалбата като неоснователна. Твърди се, че не е налице правен спор, като жалбоподателката не разбира значението на чл. 40 от ЗЗО. Моли се за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Депозирани са писмени бележки от ю.к. А., в които се сочи още, че АУЗД и предходните съобщения са връчвани на жалбоподателката лично. Видно от представените доказателства, на лицето изрично е указано, че дължи здравни осигуровки върху доходите си от наем. Не е налице противоречие между ЗДДФЛ и ЗЗО, като приложим в случая е само ЗЗО. Жалбоподателката не е изпълнила последната част на разпоредбата на чл. 40 ал. 5 т. 1 от ЗЗО, като не е направила годишно изравняване на осигурителния си доход съгласно данните от данъчната си декларация, като окончателните вноски се внасят в срока на нейното подаване. Жалбоподателката получава единствено приходи от наем, подава Декларация обр. 7 и си внася здравни осигуровки върху половината от минималния осигурителен доход за самоосигуряващите се лица.

Съдът намира жалбата за депозирана в срок, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу акт от категорията на чл. 106 ал. 1 от ДОПК, при спазване изискванията на АПК, поради което Съдът я приема за допустима за разглеждане.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е подала Декларация обр. 7 № 224811300775910/23.08.13г./л. 96/, като е посочила начална дата на задължението за внасяне на здравни вноски - 01.01.13г. и избран осигурителен доход - минималния осигурителен доход, върху който се дължат вноски на осн. чл. 40 ал. 5 от ЗЗО. Поради което С. внасяла здравни осигуровки за 2013г. върху 1/2 от минималния осигурителен доход на самоосигуряващите се лица, а именно - върху доход от 210 лв. месечно или 2520 лв. годишно /за 2013г./

И. С. подала годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2013г. с вх. № 22439140014833/30.04.14г., придружена от служебни бележки по чл. 45 от ЗДДФЛ за приходи от наем и сметки за изплатени суми от [фирма], [фирма], [фирма]/л. 82-88/. В Г. били установени несъответствия след възложена проверка с резолюция № 14003764/06.10.14г./л. 71/, които касаят основата на данъчното облагане, изчисляването на задължителните осигурителни вноски и размера на задължението/справки л. 94 и 97-98/. При проверката били взети предвид обясненията на [фирма] с вх. № 1594-09-122#3/15.10.14г./л. 33/ и приложените към тях доказателства /л. 34-59/, изискани от дружеството с Искане изх. № 1594-09-182#2/09.10.14г./л. 69/. Несъответствията се изразявали в това, че С. не била попълнила в „Таблица 2 - Справка за окончателния размер на осигурителния доход за 2013г.“, че е получила приходи от наем през 2013г. в размер на 7560 лв. и това е нейният общ осигурителен доход, а попълнила само дохода, върху който дължи авансови вноски за здравно осигуряване/по 210 лв. месечно, общо 2520 лв. за 2013г./

До С. е изпратено съобщение по реда на чл. 103 ал. 1 от ДОПК/да се яви за отстраняване несъответствията в декларацията/ с изх. № 1594-09-182/10.07.14г./л. 89/, неуспешно връчено. Изпратено е и съобщение изх. № 1594-09-182#1/08.09.14г.,

неуспешно връчено/л72-75/. Изпратено е и съобщение изх.№ 1594-09-182#4/10.11.14г./л.122/, връчено на 18.11.14г чрез куриер/л.124/. В отговор на съобщението, С. депозирала до органа Заявление вх.№ 1594-09-182#7/27.11.14г/л126/, в което потвърждава получаването на 18.11.14г, моли за копия от документите и посочва адрес за кореспонденция. С писмо изх.№ 1594-09-304#1/03.12.14г/ също и изх.№ 1594-09-182#8/03.12.14г/л.28/, получено от С. на 12.12.14г/л.29/, органът я уведомява от къде може да получи поисканите копия от документи.С. депозирала до ЦУ на НАП Сигнал вх.№ 94-4-433/15.12.14г/л.62/, с който поискала спиране на процедурата по чл. 103 ал.1 от ДОПК, до установяване „легитимността“ на Разяснение на НАП изх.№ 53-04-128/08.12.13г относно здравноосигурителните вноски върху доходите от наем/л.64/.

В указания срок/14-дневен, считано от 18.11.14г/,С. не представила необходимите документи за отстраняване на несъответствията в Г., поради което и на осн. чл. 106 ал.1 от ДОПК е издаден обжалвания Акт за установяване на задължение по декларация № 14003764/12.02.15г на орган по приходите при ТД на НАП-С., офис „М.“. Органът установил, че С. не е декларирала в Г. за 2013г всички получени суми, реализирани от доходи за наем от [фирма], като за 2013г се е осигурявала сама по реда на чл. 40 ал.5 от ЗЗО. Не са налице данни С. да е осигурена на осн. чл. 40 ал.1,2 и 3 от ЗЗО, поради което и на осн. чл. 40 ал.5 т.1 от ЗЗО е следвало да се осигурява здравно сама, върху получените доходи от наем, след приспадане на 10% разходи за дейността /чл. 31 ал.1вр. чл. 32 от ЗДДФЛ/, като дължи здравноосигурителни вноски при годишно изравняване на дохода за здравно осигуряване, съгл. данните от Г. по чл. 50 от ЗДДФЛ.Считано от 01.01.13г здравноосигурителните вноски се внасят до 25 число на месеца, следващ месеца, за които се отнасят.Окончателните осигурителни вноски при годишно изравняване на дохода за здравно осигуряване се внасят в срока за подаване на декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ- до 30 април на годината, следваща годината, за която се отнася дохода за наем.Окончателният месечен размер на осигурителния доход, върху който се дължат задължителните здравноосигурителни вноски не може да бъде по-малък от минималния месечен осигурителен доход и по-голям от максималния месечен осигурителен доход и се определя въз основа данните от Таблица 2 от Справка за окончателния размер на осигурителния доход към Г. по чл. 50 от ЗДДФЛ.Годишният осигурителен доход се определя като разлика между декларирания облагаем доход и сбора от доходите, върху които авансово са внасяни осигурителни вноски, като окончателните осигурителни вноски се дължат върху годишния осигурителен доход в срока за подаване на Г. по чл. 50 от ЗДДФЛ. С АУЗД била коригирана „Таблица 2 за определяне на окончателния размер на осигурителния доход за 2013г, върху който се дължат здравноосигурителни вноски“, като при отразяване на годишен облагаем доход от наем в размер на 7560 лв и внасяни авансово здравни осигуровки върху доход от 2520лв, се нанася общия годишен размер на осигурителния доход, върху който се довносят здравни осигуровки- 5040лв. Размерът на здравноосигурителната вноска за довносяне върху този доход от 5040лв /8% от общия годишен размер на осигурителния доход, върху който се довносят осигурителните вноски/ се определя на 403.20 лв. Видно от приложената справка за лихвите върху тази сума за довносяне, към 12.02.15г размерът им е 32.34лв./л.95/. С. е внесла сумата на 22.10.15г. /л.111-112/.

С. депозирала срещу АУЗД Възражение вх.№ 1594-09-182#10/19.03.15г/л.14/ с аргументи, аналогични на изложените в жалбата до съда. Решаващият орган

потвърдил АУЗД с Решение № АУ-2/18.05.15г. на Директора на ТД на НАП-С., възприемайки напълно установеното и изложеното в АУЗД. Решението е връчено на С. на 08.06.15г.

Видно от мейл, получен от С. на 13.12.13г в отговор на нейно запитване до НАП от 12.12.13г /л. 15,16/, служителят Г.И. отговаря, че ако единственият доход на С. през 2013г е от наем, тя дължи здравни осигуровки върху този доход от наем.

При така изложената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

По арг. от чл.160 ал.2 от ДОПК от компетентността на Съда е да се произнесе по законосъобразността и обосноваването на АУЗД, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съдът намира, че АУЗД е издаден от компетентен орган по см. на 106 ал.1 от ДОПК, в кръга на предоставените му по закон правомощия и в пределите на териториалната му компетентност.

При издаване на АУЗД е спазена писмената форма съгл. общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК. АУЗД съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването му.

При издаването на АУЗД ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила. На С. е връчено съобщение по чл. 103 ал.1 от ДОПК/на 18.11.14г/, същата не се е явила в указания срок за коригиране на Г. и при наличие на предпоставките по чл. 106 ал.1 от ДОПК ответникът е издал обжалвания акт. Всички възражения на С. за нарушена процедура са неоснователни и се опровергават от доказателствата по делото. Същата е уведомена по реда на чл. 103 ал.1 от ДОПК, упражнила е правото си на множество жалби и запитвания до органа по приходите, упражнила е правото си на адм.обжалване на АУЗД.

Съдът намира, че при издаване на АУЗД не е нарушен и материалния закон по следните съображения: Видно от отговора на мейла ѝ от 13.12.13г, служител на НАП ясно отговаря на С., че дължи здравноосигурителни вноски върху дохода си от наем. В този смисъл и Разяснение на НАП изх.№ 53-04-128/08.12.13г относно здравноосигурителните вноски върху доходите от наем, с което С. е била добре запозната. Следователно на С. ѝ е било известно, че дължи здравноосигурителни вноски върху дохода си от наем, преди да подаде Г. за 2013г/на 30.04.14г/. От представените от [фирма] доказателства пред органа по приходите се установява, че С. не е декларирала целия размер на дохода си от наем, получаван от това дружество. Пред съда С. заявява, че не оспорва установения размер на доходите ѝ от наем, нито правилността на определената сума за довносяне за здравни осигуровки- 403лв. Твърди, че сумата е правилно определена от органа, но тя не я дължи, тъй като чл. 40 ал.5 т.1 от Закона за здравното осигуряване /на който се позовава ответника в АУЗД/ не визирал задължение за годишно изравняване на здравни осигуровки, а на социални осигуровки. Съдът намира това възражение за неоснователно. Самият факт, че нормата се намира в специалния ЗЗО означава, че тя визира здравноосигурителни вноски/макар че в нормата е изписано само „осигурителни вноски“/. Самият чл. 40 регламентира здравноосигурителни вноски, а самият раздел V от ЗЗО се нарича „Здравноосигурителни вноски“. Освен това терминът „осигурителни вноски“ е родово понятие, което включва „здравноосигурителни вноски“-предмет на регулация в ЗЗО и „социалноосигурителни вноски“-предмет на регулация в КСО. ДОПК си служи също

на места с родовото понятие „осигурителни вноски“. В случая обаче чл. 40 ал.5 т.1 от ЗЗО безспорно визира здравноосигурителни вноски, а не социалноосигурителни вноски. Съдът намира, че нормата на чл. 40 ал.5 т.1 от ЗЗО е приложима към С., след като същата не е осигурена по чл. 40 ал.1-3 от ЗЗО. След като същата е реализирала доход през 2013г, е следвало и е подала Г. по чл. 50 от ЗДДФЛ. Въз основа на данните за дохода по Г., следва да се направи годишно изравняване на дължимите здравноосигурителни вноски /върху така декларирания реализиран годишен доход/. Правилно от така определените дължими здравни вноски/върху коригирания доход/ се приспадат авансово внесените /в размера по чл. 40 ал.5 т.1 изр.1 от ЗЗО/ , като се определя размера на здравни вноски за довносяне, т.е. годишното им изравняване на база вече установения размер на доход за 2013г.

Съдът намира по изложените съображения жалбата за изцяло неоснователна и недоказана, а АУЗД за правилен и законосъобразен.

Предвид изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно по см. на чл. 161 ал.1 изр.2 и 3 от ДОПК. На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на минималния адвокатски хонорар по чл. 8 ал.1 т.1 от Наредба № 1/04г., при материален интерес по делото 435.54лв /с лихвите/, а именно- хонорар от 300 лв.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1 от ДОПК Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 1594-09-182#14/17.06.2015г на И. С. С. от [населено място] против Акт за установяване на задължение по декларация № 14003764/12.02.15г на орган по приходите при ТД на НАП-С., офис „М.“, потвърден с Решение № АУ-2/18.05.15г на Директора на ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА И. С. С. от [населено място] да заплати на ТД на НАП- С. сумата от 300лв /триста лева/, представляваща сторените от ответника разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: